

Sygnatura akt II Ka 240/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Kozaczuk

Protokolant sekr. sąd. Agnieszka Wierzbicka

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2016 r.

sprawy **T. S. (1)**

obwinionego o wykroczenie z art. 86 §1 kk

z powodu, apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Węgrowie

z dnia 14 stycznia 2016r., sygn. akt II W 223/14

zaskarżony wyrok uchyla i postępowanie w stosunku do T. S. (1) na zasadzie art. 45§1 kw i art. 5§1 pkt 4 kpw z powodu przedawnienia karalności wykroczenia umarza; stwierdza, że wydatki postępowania w sprawie ponosi Skarb Państwa.

\Sygn. akt II Ka 240/16

UZASADNIENIE

T. S. (1) został obwiniony o to, że w dniu 20 lutego 2014 roku około godz. 22.50 w miejscowości T. gm. K. pow. (...), kierując pojazdem osobowym marki A. (...) nr rej. (...), nie zatrzymał się do kontroli drogowej na znak podawany sygnałami błyskowymi przez funkcjonariuszy Straży Granicznej i pojazdu L. (...)nr rej. (...), w wyniku czego chcąc uniknąć kontroli próbował ominąć pojazd, w wyniku czego doprowadził do zderzenia się obu pojazdów powodując kolizję drogową,

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw, art. 92 § 2 kw

Sąd Rejonowy w Węgrowie wyrokiem z dnia 14 stycznia 2016 r., sygn. II W 223/14:

I. obwinionego T. S. (1) uznał za winnego tego, że w dniu 20 lutego 2014 roku około godz. 22.50 w miejscowości T. gm. K. pow. (...) kierując pojazdem osobowym marki A. (...) nr rej. (...) nie zachował należytej ostrożności w ten sposób, że usiłując ominąć pojazd (...) Rower nr rej. (...) Straży Granicznej w B. doprowadził do zderzenia się obu pojazdów, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu lądowym, tj. czynu z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 (pięciuset) złotych;

II. na podstawie art. 5 § 1 pkt 8 kpw w zw. z art. 62 § 2 kw postępowanie wobec obwinionego o czyn polegający na tym, że w dniu 20 lutego 2014 roku około godz. 22.50 w miejscowości T. gm. K. pow. (...) kierując pojazdem osobowym marki A. (...) nr rej. (...) w celu uniknięcia kontroli nie zatrzymał się do niej na znak podawany sygnałami błyskowymi przez funkcjonariuszy Straży Granicznej nakazujący zatrzymanie pojazdu, tj. o czyn z art. 92 § 2 kw umorzył;

III. na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150 (sto pięćdziesiąt) złotych tytułem kosztów postępowania.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wniósł obwiniony, zaskarżając go w całości na swoją korzyść. Orzeczeniu temu zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mianowicie art. 8 kpw w zw. z art. 2 § 2 kpk, art. 4 kpk, art. 5 § 2 kpk, art. 7 kpk oraz art. 82 kpw w zw. z art. 410 kpk i art. 424 kpk, wynikającą z dowolnej a nie swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, nie powiązanej z pozostałym materiałem dowodowym i w konsekwencji uznania obwinionego winnym popełnienia zarzucanego mu czynu i rozstrzygnięcia istniejących wątpliwości na niekorzyść obwinionego;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mający wpływ na jego treść, wyrażający się w przyjęciu, że obwiniony swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Podnosząc powyższe zarzuty, obwiniony wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uniewinnienie obwinionego go od popełnienia zarzucanego mu czynu, ewentualnie
2. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi I instancji w całości do ponownego rozpoznania.

Jednocześnie w dalszej części wniesionej apelacji, skarżący wniósł o rozważenie przez Sąd wystąpienia w niniejszej sprawie przedawnienia karalności zarzucanego mu wykroczenia.

Na rozprawę apelacyjną strony nie stawily się, będąc o jej terminie zawiadomione prawidłowo.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Apelacja obwinionego okazała się o tyle zasadna, o ile doprowadziła do umorzenia postępowania w sprawie T. S. (1) wobec przedawnienia karalności zarzucanego mu wykroczenia. Z całą stanowczością wskazać przy tym należy, iż w dacie wydania wyroku przez Sąd I instancji karalność tego wykroczenia jeszcze nie nastąpiła.

Wobec faktu, iż do popełnienia czynów przypisanych T. S. (1) doszło w dniu 20 lutego 2014 r., zaś postępowanie wszczęto w dniu 09 kwietnia 2014 r. (k. 1), przyjąć należało, że karalność przypisanego mu wykroczenia ustalała z końcem dnia 20 lutego 2016 r., albowiem z upływem tegoż dnia upłynęło 2 lata od popełnienia tego czynu (art. 45 § 1 kw). Apelację od w/w wyroku obwiniony wniósł w dniu 24 lutego 2016 r. (data prezentaty Biura Podawczego Sądu Rejonowego w Węgrowie), a zatem już po upływie terminu przedawnienia.

W tym stanie rzeczy, w związku z okolicznością, iż doszło do zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej w postaci przedawnienia orzekania (art. 5 § 1

pkt 4 kpw), stanowiącej zarazem bezwzględną przyczynę odwoławczą z art. 104 § 1 pkt 7 kpw, Sąd Okręgowy umorzył postępowanie w sprawie, zaś na podstawie art. 118 § 2 kpw stwierdził, że koszty procesu w tejże sprawie ponosi Skarb Państwa. Powyższe sprawiło, że bezprzedmiotowym stało się poddanie analizie argumentacji wysuniętej przez apelującego.

Z tych wszystkich względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.